

| | | | |
|--|---------------------------|------------------------------|------------|
| עמוד 1 מתוך 2 | תאריך יצירה : 01.10.04 | תאריך עדכון גירסה : 18.08.19 | גירסה : 03 |
| אישור : ראי'ג בטיחות וכיבוי אש רן צבר | נקף : בטיחות וכיבוי אש | PEIO-5-528 | סיכון אש |

1. כללי

במתקני החברה סיכון האש עומדים במקום הראשוני מבחינת הסתברותם והיקפם.

2. מטרה

מטרתנו זה להנחות את עובדי החברה באשר לסיכון האש הקיימים בחברה והדרן לטיפול בהם.

3. סמכויות ואחריות

3.1 אחריות ביצוע – מנהל המתקן, מנהל הפיזיקט.

3.2 אחריות בקרה – ראי'ג בטיחות וכיבוי אש.

4. אזכורים

4.1 "סיכון חשמל סטטי". PEIO-5-549

4.2 "חסימה של קווי דלק" PEIO-5-541

5. שיטה

5.1 אזורים סכנת אש (CLASS, ZONE)

5.1.1 בתעשייה הנפט העולמית מקובל לסוג את האזוריים השונים, מבחינת סכנת האש, על פי דרגת ההסתברות של המזאות אווירה נפיצה באזור הנטו.

5.1.2 תקן ישראל ת.ג. 786 חלק 14, ממיין את אזורי הסכנת כדחלן:

5.1.2.1 אזור 0 (אפט) – אזור שבו מתקיימות אטמוספרה נפיצה באופן מתמיד או במשך תקופות ומו ארכוכות (דוגמת החיל מעל פנים נוזל דלק במיכל אחסון).

5.1.2.2 אזור 1 – אזור בו קיימות אפשרות סבירה למזאות אטמוספרה נפיצה תוך כדי עבודה תקינה.

5.1.2.3 אזור 2 – אזור בו אינה סבירה הימצאות של אטמוספרה, ואם תיווצר היא תקפים רק משך זמן קצר.

5.1.2.4 אזור ללא סכנת – מקום שאין נמצאות בו או שאין עולות להימצא בו אטמוספרות נפיכות, המחייבות נקיות אמצעי בטיחות מיוחדים בתקנות מתקני חשמל.

5.2 מקורות הצתה

מקורות הצתה העיקריים הם:

א. אש גלויה.

ב. זרם חשמלי.

ג. חשמל סטטי.

ד. ברק.

ה. חום השימוש.

| | | | |
|---------------------------------------|-----------------------|-----------------------------|-----------|
| עמוד 2 מתוך 2 | תאריך יצירה: 01.10.04 | תאריך עדכון גירסה: 18.08.19 | גירסה: 03 |
| אישור: ראיג בטיחות וכבוי אש רן צבר | נקודות PEI6-5-528 | נקודות: בטיחות | סיכון אש |

1. ברזל פירופורי.

2. תגובה כימית.

5.3 מניעת דיליקות

5.3.1 עקרונית מניעת דיליקה כרוכה רק במניעת הימצאותו של אחד משלשות מרכיבי "משולש האש" – חומר דליק, חמצן או מקור הצתה.

5.3.2 צירת אטמוספירה בלתי דליקת – תנאי הייסוד למtan הרשאה ("היתר עבודה", "היתר יצוע") לעובדה באש גליה הוא, שבאזור העבודה המזעדי, רמת הדיליקות לא עולה על 10% מה-L.E.L.

5.3.3 את מקורות הצתה ניתן לטווג כלהלן:

5.3.3.1 ণייחים – מבקרים בתנורים, בדודי קיטור, מערכות חשמל וציוד, חשמלי, רצאות הנעה, משתחים חמים (כגון מעטפת של מנוע חשמלי) ועוד.

5.3.3.2 ণידים – כגון: מכשירי מדידה, מכשירי קשר, ציוד להזנת צבע, נזלת או קיטור, פעולות כגון: שבירת בטון, הזמת נזלים, ריתוך, חיתוך בלחבה, ציוד ממונע, כלי רכב.

5.3.3.3 אקראים - כגון, ברק, קרינת השמש, פריט הנופל מגובה וצד'.

5.4 חומרים דליקים – אפין

5.4.1 בצד שחומר דליק יתלקח, הוא צריך להיות במצב של גז, אדים או אבקה. נתיותם של חומרים, בדרך כלל נזלים, מתחייב מכונה נדיות והוא אופינית, ייחודית לכל חומר וחומר.

5.4.2 גבולות הנפיצות התחום בין L.E.L ל-L.E.L הינו גבול הנפיצות.
גבול נפיצות עליון – U.E.L
גבול נפיצות תחתון – L.E.L
לכל חומר תחום שונה.

ככל שתוחום הריכוזים בין L.E.L לבין U.E.L רחוב יותר, סיכון האש גזול יותר. אצל מרבית חומרי הדלק, תחום הנפיצות הוא בין 1% ל-10%.

5.4.3 נקודת החזקה - דילוקותם של חומרים, בעיקר נזלים, מאופיינית גם על ידי "נקודת החזקה" (FLASH POINT) זאת הטמפרטורה הנמוכה ביותר, בה נזול נתון פולט לאוויר אדים בכמות מספקת להתקלות רגעית, במגע עם לחבה. ככל שהחומר יותר דליק, נזה. יותר נמוכה.

5.4.4 התלקחות עצמית - תערובת דליקת יכולה להתלקח כתוצאה מחייבים ללא מגע עם מקור הצתה. תופעה זו מכונה "התלקחות עצמית" (AUTOIGNITION, SELFIGNITION) הטמפרטורה בה היא מתרחשת נקראת בשמות שונים: "נקודת הצתה", "טמפרטורת הצתה", "נקודת ההתקלות העצמית".